

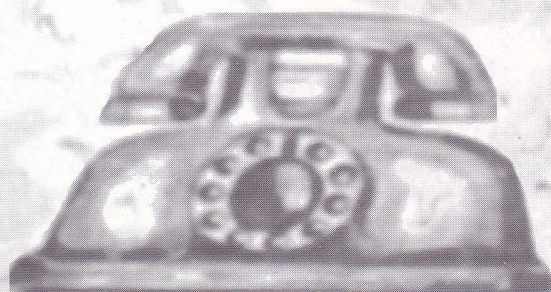
EL FARISTOL

Revista nº 0 • any I • març 2000

Exemplar gratuït

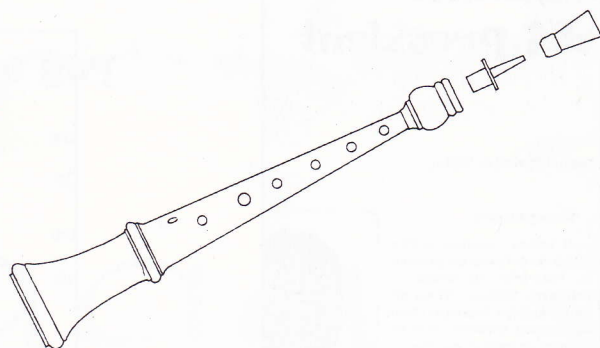
Aliaga

96 365 41 60

Avenida de la Constitución, 146
46009 Valencia

Salutació del president

Muro, 1 de març de 2000

Benvolguts amics:

Al encetar aquesta revista, voldria des de l'entitat que presideix, la Federació Valenciana de Dolçainers i Tabaleters, fer-vos arribar la il·lusió que hem posat i sobre la que estem treballant a fi de dur endavant un projecte que creguem que de veritat val la pena: La Federació com en els primers articles dels seus estatuts diu, està formada per grups i colles de dolçainers i tabaleters amb entitat pròpia, sense ànim de lucre i en un àmbit d'actuació universal i el que tractem de fer és posar les bases i construir el que fins ara no ha fet ningú, és a dir, que els propis dolçainers i tabaleters decideixen les actuacions que cal emprendre per a dignificar i protegir uns instruments als quals estimen.

Tot açò seria, com a màxim, unes bones paraules de no ser que no començarem a posar en pràctica les finalitats que eixos mateixos estatuts diuen. Jo he de dir-vos que és tot el contrari, és a dir, dins de les possibilitats de treball d'aquesta executiva que presideix, està posant-se en pràctica totes les finalitats possibles i una bona mostra del que dic és la posada en escena d'aquesta revista que vol ser el nexa d'unió entre tots nosaltres.

A més a més, també haureu rebut notificacions sobre les jornades pedagògiques celebrades a Muro per tota la gent nostra que es dedica a l'ensenyament, he de dir-vos que ha segut un èxit d'assistència i sobre tot de continguts.

També aquest any hem posat en pràctica la finalitat nº 9 dels nostres estatuts, afavorint la creació de noves composicions per a dolçaïna, i ho hem fet en els concursos de

Muro i d'Algemesí, donant tot el nostre possible recolçament.

Un altra finalitat que ens agradaria posar en pràctica és la de l'arxiu, estem esperant les vostres notícies al comunicat que us hem enviat.

Per últim animar-vos a participar en tots els actes de la nostra federació i especialment en la pròxima assemblea del dia 25 del corrent més i com no aquest any en l'aplec que es celebrarà a Petrer.

Fins prompte, un forta abraçada.

Signat:

Francesc Miquel Vicedo

La Xafigà

L'Estació s/n • 03830 Muro - Tel. 966.516.901

L'Aljub

C/La Premsa, 3 • 46880 Bocairent - Tel. 962.350.349

Soroll i Festa

Pça. Cedro, 14-26 • 46022 València - Tel. 963.728.234

El Terròs

Muralla del Castell s/n • 03610 Petrer - Tel. 965.374.192

La Xala

Ap. Correus 181 • 46410 Sueca - Tel. 962.561.183

Dolçainers de la Ribera

Venècia, 8-2 • 46600 Alzira - Tel. 963.923.996

La Inestable

Rei En Jaume, 24-1 • 46860 Algemesí - Tel. 966.500.014

La Morralia

Diputació, 63 • 46850 L'Olleria - Tel. 962.202.277

La Brama

C/ Major, 46-baix • 46131 Bonrepòs i Mirambell - Tel. 961.853.200

L'Experimental

C/ Pere Sala, 2 • 03780 Pego - Tel. 966.400.224

La Degollà

Ap. Correus 35 • 303801 Alcoi - Tel. 639.609.474

Grup Barxell

Pça. Emilio Sala • 03801 Alcoi - Tel. 965.544.602

La Canya

Ap. Correus 555 • 03080 Alacant - Tel. 965.120.438

El Regall

La Morereta, 6 • 46870 Ontinyent - Tel. 962.387.560

Colla d'Elx

Av. Corts Valencianes s/n • 03205 Elx - Tel. 966.675.455

El Barralet

Pça. Generalitat, 7-5 • 03570 La Vila-Joiosa - Tel. 965.890.511

La Safor

Benicanena, 60 • 46700 Gandia - Tel. 962.861.584

La Lligassa

Ver. dels Desamparats, 32 • 46869 Atzeneta d'Albaida - Tel. 962.356.621

L'Alborgí

C/ Sant Pasqual, 19-1er • 46740 Carcaixent - Tel. 962.460.411

Escola d'Alzira

Faustino Blasco, 15 • 46600 Alzira - Tel. 962.400.629

Xirimiters de la Marina

Serra del Cid, 3 • 03580 L'Alfaz del Pi - Tel. 965.889.930

membres de la federació

El Cudol

Mestre Marçal, 27-1 • 46019 València - Tel. 963.651.912

Colla "El Freu"

C/ Castaños, 10 -4ª planta • 03130 Santa Pola - Tel. 965.412.026

Tabalaina

Pare F^o Ferri, 3-38 • 46410 Sueca - Tel. 619.087.643

Xirimiters de Castelló de la Ribera

Germanies, 24 • 46270 Castelló de la Ribera - Tel. 962.452.107

La Colla

Martínez Valls, 45 • 46870 Ontinyent - Tel. 962.910.776

La Cordeta

C/La Cordeta, CIM Apolo • 03801 Alcoi - Tel. 670.263.384

El Tresmall

C/ Àngel, 45 • 12500 Vinaròs - Tel. 649.598.658

Escola de Música Joan Garcés

Pça. Joan Garcés • 46511 Faura - Tel. 962.602.146

Grup Sant Balai

Ap. Correus 2019 • 03080 Alacant - Tel. 965.246.074

Colla El Nuvolet

Av. Alacant, 11 • 03110 Mutxamel - Tel. 965.950.060

Xirimiters El Braçal

C/ Biar, 11 • 03450 Banyeres de Mariola

Colla Els Bessons

Vall de la Ballestera, 33 • 46015 València - Tel. 963.494.677

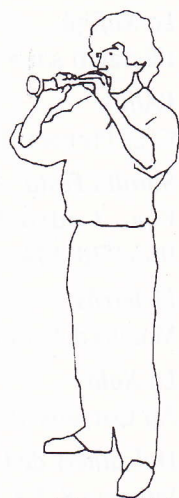
Colla Els Traginers

C/ La Glorieta, 14 • 03750 Pedreguer - Tel. 966.480.693

Colla El Senill

C/ Sant Cristòfol, 2 • 12595 Torreblanca - Tel. 964.420.277

fitxa tècnica de la dolçaina

0.-Definició:

La dolçaina és un instrument de vent-fusta de tub cònic que utilitza canya de doble llengüeta. El domini de l'afinació es basa en combinacions de posicions sobre 8 forats que es tapen directament amb els dits, en canvis de la pressió d'aires i a l'embocadura.

El nostre instrument s'anomena de diferents maneres que depenen de la comarca on estiga introduït. Les més esteses són "xirimita", "dolçaina", i les seues variants. Altres formes d'anomenar-la són "gaita",...

1.-Tessitura:

L'extensió en so real és de La 4ª fins al Mi 6ª. En algunes ocasions s'utilitza el Fa# 6ª, i sempre ben preparat, lligat i en progressió de graus conjunts.

2.-Lectura i escriptura musical:

La música feta per a dolçaina sempre s'escriu en clau de Sol.

El nostre instrument és conegut per dolçaina en Sol, el que vol dir que és un instrument transpositor que llig la música en Sol. Les partitures escrites correctament per a dolçaina estan transportades per a un instrument en Sol, i així, la nota més greu és el Re escrit baix del pentagrama i la nota més aguda el La situat a la primera línia addicional dalt del pentagrama. Si es volen conèixer les notes reals (en Do) en una partitura per a dolçaina, hi ha que realitzar un transport d'una quinta justa ascendent.

Per tant si no s'especifica el contrari, en els següents apartats, quan es detallen noms de notes i/o tonalitats es refereix a les pròpies de la dolçaina (en sol) i no a les notes reals (en Do) .

3.-Acústica:

El so del nostre instrument és penetrant i molt potent.

Fins fa molt pocs anys la seua activitat s'ha desenvolupat exclusivament en els carrers i les places dels pobles i ciutats, hi ha segut el protagonista en les grans concentracions de públic en les festes i costums de les nostres comarques. Per aquest motiu és lògic que en la seua contínua evolució s'haja valorat i desenrotllat la seua potència sonora.

Al utilitzar la canya doble i el tub cònic el so de la dolçaina pot parèixer bàsicament el de l'oboè o la xirimia , però amb clares diferències. A pesar de que el nostre instrument produeix sons en una tessitura aguda, té una gran personalitat tímbrica degut a la gran riquesa en harmònics, és per això que en certes condicions d'audició es pot semblar a saxo soprano o la trompeta.

El domini de l'afinació es basa en combinacions de posicions sobre 8 forats (7 davanterers i un darrer), i en canvis de la pressió d'aire i en l'embocadura.

4.-Registres:

L'àmbit acústic de la dolçaina es divideix en dos registres que tenen la seua diferència en el timbre i en la manera en que es produeixen.

Registre mig: El so és natural, és el més descansat i relaxat dels dos. Comprèn la primera octava, de Re greu (La 4ª real) al Re agut (La 5ª real). La seua afinació és relativament senzilla.

Registre agut: Son els primers harmònics de les notes naturals que es produeixen per un augment de la pressió de la columna d'aire. La seua afinació és molt complexa, i la seua execució és difícil i cansada. Mantenir aquest registre durant un cert període de temps és realment esgotador i la seua execució pot convertir-se en impossible. Comprèn la segona octava del Mi b/Re # agut (Si b / La # 5ª real) al La agut (Mi 6ª real).

5.-Alteracions:

A pesar de que la dolçaina és un instrument que no està concebut per produir cromatismes, en l'actualitat es pot aconseguir la seua execució, però sols mitjançant una tècnica molt complexa i difícil i amb clars canvis tímbrics i de volum.

Les alteracions amb un so clar i potent són: Do# i Re # de la primera octava i són fàcils d'executar.

Amb un so més apagat, amb major dificultat i amb una gran disminució de potència sonora són: Fa natural, Si b/La #, Sol # /La b de la primera octava i Fa natural i Re #/Mi b de la segona octava.

Amb la màxima dificultat i amb una afinació per harmònics són: Si b/La #, Sol #/La b de la segona octava.

6.-Tonalitats:

Les tonalitats més utilitzades per la seua menor dificultat són: Sol M, Re M i Mi m ja que el Fa # es produeix de manera natural, i el Do # al igual que el Re # (de la primera octava) són alteracions relativament senzilles.

De certa dificultat tenim el Do M, ja que el Fa natural no es produeix de manera natural i dins de l'escala natural de la dolçaina està considerada com una alteració. Per altra banda no existeix la tònica inferior (Do greu).

* Difícils: Si m, Sol m, La M, i La m.

* Molt difícils: Mi M, Re m, Fa# m, Do# m, Fa M, Mi b M, Do m i Si b M.

* De màxima dificultat són la resta de tonalitats.

7.-Dinàmica:

Tal i com s'ha dit anteriorment el so de la dolçaina té una gran potència sonora, això implica que tocar fort és el més normal i tocar més fort és impossible.

Amb les tècniques d'interpretació actuals es poden aconseguir efectes de dinàmica, a més a més aquesta activitat té una enorme dificultat per que es complica l'afinació i es perd el timbre. Per aquestes raons hi ha que tenir present els següents aclariments per tal de treure el màxim profit a l'interpretació i l'expressió:

1.- Mai utilitzar els canvis dinàmics en el segon registre (de Mi b a La agut). Aquestes notes sempre sonen fortes i amb molta dificultat es poden apagar lleugerament el seu so.

2.- En la dolçaina, al contrari que als altres instruments, baixar la potència sonora implica un gran esforç en l'embocadura i la utilització d'una tècnica molt complexa i de molta dificultat. Hi ha

que tenir cura de no acumular dificultats.

3.- Sols es pot assegurar l'èxit en la modalitat de un f fins un F.

4.- No hi ha que abusar en els canvis ràpids.

8.-Articulació:

L'articulació de l'instrument és molt limitada respecte la resta d'instruments de la seua família, per això i degut a qüestions tècniques com la impossibilitat de realitzar el doble i/o triple picat, la seua execució és molt lenta.

Per a interpretar a una velocitat alta es deu utilitzar les combinacions de lligats, tenint en comte la dificultat que porta el canvi d'octava i quasi sempre la seua impossibilitat d'executar-los.

9.-Digitació:

Les característiques en la digitació són pràcticament les mateixes que puguen tenir els instruments de vent-fusta sense claus. Hi ha que considerar que les posicions de Fa natural, Si b/La# i La b/Sol #, dificulten amb gran mesura l'execució de certes velocitats.

També hi ha que tenir en comte els canvis de registre, ja que la dolçaina no té claus o posicions digitals per canviar d'octava i n'hi ha que realitzar-les mitjançant pressions d'aire i d'embocadura (harmònics).

10.-Resistència:

La dolçaina és un instrument musical en el que el cansament físic i psicològic de l'interpret apareix ràpidament, tal vegada més ràpid que en els instruments de metall.

Al ser un instrument curt ofereix molta resistència al pas de l'aire i exigeix per al seu ús una gran quantitat i pressió del mateix.

La canya que s'utilitza és una de les més grans i més dures de la família dels oboès i hi ha que fer una gran pressió sobre ella per poder manipular el so.

A pesar de tot es pot tocar més temps i amb més qualitat sempre i quan l'obra tinga menys aguts i moltes respiracions, compassos d'espera, una menor dinàmica, i evitant en el possible les alteracions difícils.

(per Xavier Richart i Peris, Professor de dolçaina al Conservatori "José Iturbi" de València i avalada i rectificada per l'última "Jornada Pedagògica" celebrada a Muro el 8/1/00, per la federació).

pel reconeixement

La federació davant la voluntat de que fos reconeguda la titulació de dolçaina, de la mateixa manera que ho és qualsevol instrument, i davant les serioses dificultats que l'administració competent (és a dir: la Generalitat) ens fica, optà per treballar junt a especialistes i gent reconeguda dins el món dels nostres instruments, mitjançant una comissió pedagògica, per reconèixer els Mestres de Dolçaina.

Calia tenir uns requisits (coneixements musical, metodologia, experiència....) i llavors es feu el primer nomenament de Mestres de Dolçaina de la Federació, i que són:

Frederic Santamaria i Montaner
Daniel-Joan Miquel i Antich
Josep-Hipòlit Agulló Ferràndiz
• Jaume Gosàlbez i Vallés
Domènec Martínez i Garrido
Francesc-Jesús Maria i Romero
Joan-Antoni Martínez i Martínez
Silvestre Navarro i Vera
Salvador Lamolda i Martín
Pau Puig i Olives
Eliseu Garcia i Ripoll
Xavier Richart i Peris

Alejandro Blay i Manzanera

Això no implica l'abandó de seguir treballant pel reconeixement des de les institucions que ens són pròpies, més be tot el contrari, cal seguir no sols per la dolçaina, sinó també pel tabal.

**la
INES
TA
BLE**

dolçaina i tabal

Distribució i contacte amb
LA INESTABLE
Hipòlit: 96 650 00 14
Vicent: 689 613 616
Blay: 629 636 614
lainestable@ctv.es

**estudiant
la
dolçaina**

XAVIER
RICHART

**estudiant
la
dolçaina**

tocates i estudis
a 2 veus

XAVIER
RICHART

**estudiant
la
dolçaina**

MÚSICA ANTIGA I BARROCA

GRAU MITJÀ

XAVIER
RICHART

**estudiant
la
dolçaina**

MÚSICA ANTIGA I BARROCA

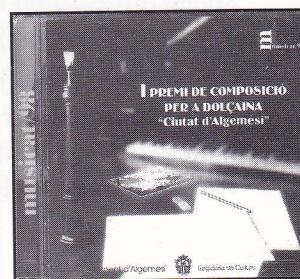
GRAU SUPERIOR

XAVIER
RICHART

I PREMI
COMPOSICIÓ
PER A DOLÇAÏNA
"CIUTAT D'ALGEMESÍ"

AJUNTAMENT D'ALGEMESÍ
REGIDORIA DE CULTURA

la dolçaina i el tabal a la ciutat de València

Quan es va crear el grup de dolçainers i tabaletes *El Cudol* allà per l'any 1982, a la ciutat de València només es sentia parlar de Joan Blasco i la seua escola. Tímidament, una falla del barri de Torrefiel amb inquietuds culturals, es va plantejar la idea de crear un grup. Allò de les grans colles encara no estava molt vist ja que el més habitual era trobar-se la parella típica de dolçaina i tabal. Malgrat això i amb la col·laboració del mestre Enric Gironés, es va arribar a formar una colla d'uns quaranta membres. Han passat molts anys des d'aquells dies, i així com el grup *El Cudol* (ja no pertany a la falla), també ha canviat el panorama de la ciutat davant la dolçaina.

Si haguera de descriure la situació actual a la ciutat de València amb una sola paraula, ho faria amb **DESCONEIXEMENT**. Podem trobar molts graus de desconeixement. En primer lloc un desconeixement de la gent que es preocupa i es dedica a la dolçaina i el tabal. En consta, per evidència, que cada vegada hi ha més gent i més colles, però no tenim clar ni quins grups ni quines persones les formen. Hi ha una total desunió, i el que és pitjor, cap intenció per canviar la situació. La prova evident és el número de colles de la Ciutat de València que estan inscrites en la federació. No existeix comunicació entre dolçainers. D'eixa manera es fa impossible l'intercanvi de materials o d'idees al voltant de la dolçaina. Una comunicació molt necessària ja que existeixen formes molt diferents i fins i tot oposades, d'entendre la dolçaina i el tabal.

Un altre grau de desconeixement és el de les institucions, o més concretament de l'Ajuntament de València. Sembla que sempre són les mateixes colles les que acudeixen als actes oficials que s'organitzen. Alguns es fan a portes obertes (dansà de la Verge, dia de Santa Llúcia), però no sempre la gent és ben rebuda. Pensant-ho bé, no tenim cap prova de que l'Ajuntament de València conega l'existència del grup *El Cudol* (després de 18 anys d'existència), i això que en nombroses ocasions hem parlat amb responsables, participem a la campanya del SARC de la Diputació i últimament hem fet alguna actuació per la Junta Municipal del nostre districte. Encara així, d'actes oficials de l'Ajuntament cap. La realitat és que el grup és molt més conegut als pobles veïns que a la capital.

Per un altra banda, no podem tractar el tema de la dolçaina a la ciutat de València sense tractar el tema

de les falles. El món faller proporciona molts avantatges per als dolçainers de la ciutat. En primer lloc, les comissions realitzen actes al llarg de l'any i els resulta més econòmic una parella de dolçaina i tabal que una banda. Actes com presentacions, replegades, etc. són freqüents per a un dolçainer a València. De la mateixa manera moltes comissions amb inquietuds amb interès de rebaixar la partida de costs ens concepte de música al pressupost, ha decidit crear la seua pròpia colla. D'aquesta idea, a més de difondre l'interès per l'instrument i per la nostra cultura, també ofereix la possibilitat de fer classes i de dirigir grups.

No obstant això, les falles també presenten grans inconvenients. És molt estrany trobar una falla on el criteri artístic i musical siga més important que el criteri econòmic a l'hora de triar. La frase "*total per a fer un poc de soroll*" és característica al moment de llogar. Es valora més el preu que la qualitat. Açò fa que existeixca una gran competència deslleial al parlar de preus, i fins i tot, que alguns grups que volen que es valore el seu treball siguen acusats d'abusius. Tampoc sé molt bé si el personal coneix en realitat les possibilitats de l'instrument. D'una altra banda, els que donem classes enyorem la falta d'estudi de la majoria dels alumnes que tenen com a únic objectiu eixir a tocar en falles (encara que canviar aquesta mentalitat ha de ser una de les llavors fonamentals del professor). Poc d'estudi, rebuig inicial al llenguatge musical i el solfeig, i pressa per eixir a tocar són les dificultats principals que es solen trobar. També és una realitat, que no sé per quin motiu (o en realitat si que ho sé) els grups de falla solen desaparèixer al cap d'uns anys. Un altre problema és la brillant idea de la Junta Central Fallera i la Federació de Folclore Valencià d'oferir mestre de dolçaina de bades per a totes les comissions.

Podria ser una tasca de la Federació intentar contactar amb les colles i professors de la ciutat de València. Eixe esforç ha de ser positiu ja que ací, cadascú *tira del carro* cap a una banda, i d'eixa menera la dolçaina i el tabal, que estan per damunt de persones i noms, eixen mal parades.

Antoni de la Asunción Andrés
Membre i director de l'Associació Cultural
Grup de Dolçainers i Tabaletes *El Cudol*

els balls de Carcaixent

de temps la nota pintoresca dels festejos a la seua patrona, la Verge d'Aigües Vives. Tingueren gran resonància durant el segle passat, però en els seus darrers anys començaren a caure fins desaparèixer per complet amb la mort dels seus organitzadors.

El que a Algemesí s'anomena *ball dels bastonets*, a Carcaixent es digué ball de *palos i planxes*, amb origen guerrer i antiquíssim.

Podreu comprovar la semblança amb alguna de les peces d'Algemesí, i de les vuit que tenim a Carcaixent, de moment vos en posem 3. No tenien nom, així que les hem numerat tal com estan als Anals del Centre de Cultura Valenciana.

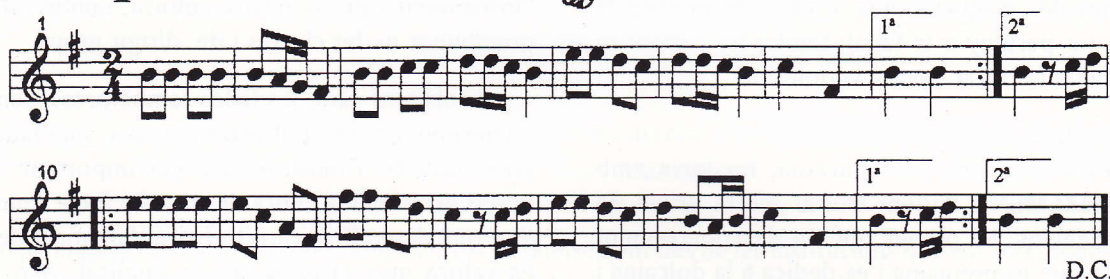
Anals del Centre de Cultura Valenciana, gener-març 1933

Al mateix que Algemesí i nombrosos pobles celebraven les seues danses en les festes fins no fa molt, també Carcaixent organitzava els seus quadres de dansaires que foren per molt

Pals i plantxes

1

Carcaixent

2

3

Dolçaines i...

Processons
Danses populars
Cavalcades
Balls i...
Cercaviles
Concerts

Telèfons
Daniel 96 254 15 64
Domènec 96 246 04 11
46740 CARCAIXENT
Ribera Alta

arxiu

Hola companys, de nou ens adrecem a vosaltres per a tornar a demanar-vos la vostra col·laboració per poder començar a crear l'arxiu de la federació, ja siga amb partitures o documents que enteneu que són interessants. Com ja us podeu imaginar, la resposta a la primera petició ha estat absolutament nul·la, així que hem pensat que el millor és predicar amb l'exemple i ací teniu una part del que esperem comence a ser un arxiu extens. O no.

De tota manera, i ara seriosament, estem oberts a qualsevol suggerència i col·laboracions respecte al funcionament de l'arxiu.

Per qualsevol consulta podeu telefonar a Domènec 96 246 04 11 i si voleu enviar alguna cosa podeu fer-ho a l'adreça de la federació: C/ L'Estació, s/n 03830-Muro.

Singularitats

El nostre llenguatge està farcit de dobles sentits, parlars familiars tradicionals i sovint divertits. Ací en teniu una mostra del que som capaços de dir, tot fent referència als nostres instruments.

Tabal descordat

Ser un tabal

Ventre com un tabal

Posar el cap com un tabal

Estar atabalat

Treure algú al so del tabal

A so de tabal no s'agafen llebres

Tocar la dolçaina

Dolçainer pagat so roïn

Color de dolçaina

Anar de festa en festa com el dolçainer

Pare dolçainer, fill tabaleter

Com el dolçainer d'Albal, que li pagaren perquè tocara i perquè deixara de tocar

al·ludint aquells que costen molt de pregar per fer una cosa, i després costa molt d'aturar-los

Donar més voltes que un dolçainer

Estar borratxo com un dolçainer

ximplet, beneït

xerraire, cridaner, sorollós

gros, ple

marejar-lo

marejat

expulsar-lo sorollosament

amb diplomàcia s'aconsegueix més.

molestar

les feines pagades abans no s'acaben be

color amoratat

assistir a moltes festes

seguir la tradició professional de la família

fer molt de camí sense orientació

degué ser famosa la borratxera d'algú.

També hi ha poesia popular sobre tots dos instruments, de fet la que ara teniu me la digué, ja fa prou anys, un vell músic (pare de músics professionals), que aturà la seua partida de petanca per apropar-se i recitar-la:

*La dolçaina i el tabal
no tenen en este món
instrument rival.*

Però no quedà en això, ja que en prosa va dir coses molt peculiars que en varen agradar.

Salvador Lamolda (Mondu)

a Sueca

A Sueca , quan venien les festes “majors”, les de setembre o les de l'arròs , com també eren conegudes, i com a la resta de pobles del País Valencià, era el moment de fer la processó.

La Verge de Sales, fou trobada per un llaurador, per això, quan arriba el 8 de setembre, els veïns del meu poble li veneren gràcies i li dediquen més atencions que la resta de l'any. La processó era encapçalada per les danses, i entre elles dues eren de vetes, la coneguda com a Ball de les Vetes de Sueca, i el Ball del Pal.

Aquest Ball del Pal és semblant en estructura a molts altres coneguts com *Carxofa* o *Magrana* a altres indrets.

Ara ja fa uns anys que, dissortadament , no es balla a la processó, com no ho fan els altres balls que hi participaven, per això he volgut que, aquesta versió que vaig interpretar per darrera vegada fa 4 anys, fos coneguda per tots vosaltres, ja que hi ha d'altres però la que ara teniu a les mans és la que més s'apropa a la que m'ensenyà José Sapiña (el Roig o el Corretger), qui fou el darrer dolçainer del meu poble.

Ball del Pal

versió: Salvador Lamolda - 1997

1 Dolçaina en sol

3 Sueca

D.C.

passatemps

UN PLAT DE SOPA

(Mondu-2000)

C	A	R	A	Ç	A	T	A	B	D	N	M	Z	A	S	O	P	U	R	I
O	L	D	I	L	D	E	V	S	Q	I	E	N	R	A	L	T	E	S	B
I	N	E	A	N	X	A	C	E	D	E	X	A	E	N	R	C	O	N	E
S	A	D	E	J	M	Z	A	V	D	R	A	M	E	I	F				

Busca al tauler 15 paraules relacionades amb els/les components de la Federació.

REFRESCA LA MEMÒRIA

Qui són? _____

On són? _____

Quin any és? _____

tauler

La dolçaina i el tabal foren presents al X festival internacional de Mim, gràcies al seu director, Abel Guarinos, i a Tabalaina que interpretà una composició original de Mondu, com a sintonia del festival.

L'Alborgí estarà el 9 d'octubre a Carcaixent realitzant un concert.

Gràcies a la Xafigà de Muro, que per cert té 2 CD a la venda, la federació té seu.

L'adreça electrònica de la federació és: fedvaldoltab@ctv.es

El 22 d'abril hi ha mercat medieval al Mareny de Barraquetes, amb música inclosa

La Inestable comença en abril l'enregistrament dels premis de composició d'Algemesí, per a dolçaina i banda.

Ja ha finalitzat el procés de selecció de professor titular de dolçaina al conservatori municipal de València, obtenint la plaça Xavier Richart.

El 31 de març finalitza el termini de presentació del segon premi de composició per a dolçaina Ciutat d'Algemesí, per cert que del de Muro estem esperant la decisió del jurat.

Blay i Vicent Borràs estan preparant la fitxa del tabal, tal vegada al proper número tingam un avanç.

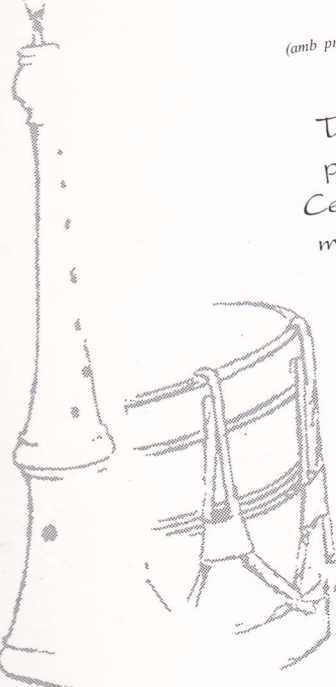
(amb pr

T

p

Ce

m

C/ ESTACIÓ, S/N
TELF. 966 51 69 01
03830 MURO
fedvaldoltab@ctv.es